

"Constatări, diagnoze, critici, văicăreli"

Sâmbătă, 31 martie 2007

Gili Cârstea

Nu îmi este greu deloc să înțeleg revolta surdă care macină pe teologii bisericii ori de câte ori cineva le mai amintește că Domnul nu e prea încântat de performanța lor. Ei se întrebă sincer pentru care motiv sunt urecheați în public.

Unul dintre ei, sătul de „spiritul necreștinesc” al Martorului Credincios, își exprima obida într-un forum al bisericii:

„Eu nu cred că evanghelia conține constatări, diagnoze, critici și văicăreli mai mult sau mai puțin aspre despre neajunsurile spirituale ale fraților.”

Sigur, când „văicăreliile” și „constatările” încep să bântuie prin ograda personală e normal că ele n-au cum să mai facă parte din vestea bună. Ele fac parte din evanghelie doar când se ocupă de teologia unor vremi apuse demult, și când se ocupă de „neajunsurile spirituale” ale altora.

Scriptura întregă este o mare „văicăreală,” dacă ești dispus să privești la ea cu ochelarii umilinței și modestiei creștine. O carte întregă din Biblie este numită Plângerile, iar lucrurile de care Se plânge acolo Părintele nostru sfâșiat sufletește se regăsesc în toate cărțile Bibliei.

De când a început Moise să scrie istoria poporului ales, doar „constatări, diagnoze, critici și văicăreli” auzim, iar ele au locul lor indiscutabil în evanghelie. Am să dau un singur exemplu despre vestea bună în Vechiul Testament, fără să mai reiau valul de critici venind din partea lui Dumnezeu în cărțile profeților, de la Moise la Maleahi.

Pasajul se găsește în Ezechiel, și este evanghelie pură:

„Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate sporcăciunile voastre și de toți idoli voștri.

Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima din piatră, și vă voi da o inimă de carne.

Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.

Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeuul vostru.

Vă voi izbăvi de toate necurățiile voastre. Voi chema grâul, și-l voi înmulți; nu voi mai trimite foametea peste voi.

Voi înmulți rodul pomilor și venitul câmpului, ca să nu mai purtați ocară foametei printre neamuri” (Eze 36:25-30).

De ce este nevoie să facă evanghelia lucrările enumerate mai sus? Ascultați motivul, chiar dacă este vorba de „constatări, diagnoze, critici și văicăreli” despre „neajunsurile spirituale” ale fraților:

„Fiul omului, cei din casa lui Israel, când locuiau în țara lor, au spurcat-o prin purtarea lor și prin faptele lor; așa că purtarea lor a fost înaintea Mea ca spurcăciunea unei femei în timpul necurăției ei. [văicăreli] Atunci Mi-am vărsat urgia peste ei, din pricina sângelui pe care-l vărsaseră în țară, și din pricina idolilor cu care o spurcaseră... [constatări] Când au venit printre neamuri, ori încotro se duceau, pângăreau Numele Meu cel Sfânt, așa încât se zicea despre ei: ‚Acesta este poporul Domnului, ei au trebuit să iasă din țara lor.’ [diagnoze]

Și am vrut să scap cinstea Numelui Meu celui Sfânt, pe care-l pângărea casa lui Israel printre neamurile la care se duseseră.’ [văicăreli] De aceea, spune casei lui Israel: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ‚Nu din pricina voastră fac aceste lucruri, casa lui Israel, ci din pricina Numelui Meu celui Sfânt pe care l-ați pângărit printre neamurile la care ați mers.’ [constatări]

De aceea voi sfinți Numele Meu cel mare, care a fost pângărit printre neamuri pe care l-ați pângărit în mijlocul lor. [văicăreli] Și neamurile vor cunoaște că Eu Sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, când voi fi sfințit în voi sub ochii lor” (Eze 36:17-23).

Recitiți raportul vieții Domnului Hristos din Evanghelii. Veți găsi la tot pasul „constatări, diagnoze, critici și văicăreli,” încheiate cu cea mai teribilă văicăreală și constatare:

„De aceea, iată, vă trimit prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii dintre ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prigoni din cetate în cetate; ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat, care a fost vărsat pe pământ, de la sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia pe care l-ați omorât între Templu și altar. Adevărat vă spun, că toate acestea vor veni peste neamul acesta. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut! Iată că vi se lasă casa pustie” (Mat 23:34-38).

Priviți la cuvântările ucenicilor după cincizecime, sau la epistolele lui Pavel. Veți găsi aceleași „constatări, diagnoze, critici și văicăreli,” despre neajunsurile spirituale ale fraților.

Spiritul Profetic urmează același tipar. Este adevărat, acest lucru nu se prea observă, atunci când citim lucrările pregătite pentru publicul larg, și le evităm sistematic pe cele scrise special pentru biserică, așa cum avem obiceiul. Dar citiți cele nouă volume din Mărturii

pentru Comunitate, sau volumul Mărturii pentru Predicatori, și nu se poate să nu vă izbească repetarea aproape obsedantă de „constatări, diagnoze, critici și văicăreli.”

Și puteți încheia incursiunea vizitând situl Martorului Credincios, acolo unde vorbește de biserica Sa, despre frații Săi din ultima perioadă a bisericii lui Dumnezeu. Într-o singură propoziție concentrează toată nebunia poporului Său de-a lungul secolelor: „Nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”

Are Domnul nostru o problemă gravă de caracter, o tară psihică, o obsesie aberantă de care nu Se poate dezbăra? De ce este evanghelia sufocată de torentul acesta de „constatări, diagnoze, critici și văicăreli”?

Răspunsul este extrem de serios: Frații cu „neajunsuri spirituale” au renunțat la Hristos în favoarea unui alt conducător, și nu știu.

Dacă nu ar fi atât de grav, aceste „constatări, diagnoze, critici și văicăreli” ar fi cu adevărat nepotrivite, lipsite de „răbdarea sfinților” și chiar fără doza de bun simț elementar.